

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 22 (5716)
23.
FEBRUĀRIS
OTRDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

PSRS Bruņotajiem Spēkiem — 70

Biedri!

Pavisam nesen mūsu planētas progresīvie cilvēki atzīmēja slavenu jubileju — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu, bet šodien svinam 70. gadskārtu, kopš nodibināti mūsu varonīgie Bruņotie Spēki.

Padomju Bruņoto Spēku noietais ceļš ir bijis bargu pārbaudījumu, pašizliedzības un masu varonības pārpilns. Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes vēsture uzskatāmi pārliecina, ka pasaulē nav bijis citu tādu karavīru, kuri pret ienaidnieku cīnījušies ar tādu varonību, kuri tā mīļējuši savu Dzimteni, kuri tik nesavtīgi izpildījuši savu patriotisko un internacionālo pienākumu. Tādi ir tikai padomju karavīri.

70 gadu laikā mūsu Bruņotajos Spēkos notikušas lielas izmaiņas. Tagad to rīcībā ir sarežģīta un spēcīga kaujas tehnika, moderni ieroči, ievērojami pieaudzis personālsastāva sagatavotības līmenis, citāds kļuvis militārā darba raksturs. Nemainīgs palicis tikai viens — modri stāvēt Lielā Oktobra iekarojumu sardzē.

Astondesmito gadu karavīri ir vecāko paaudžu tradīciju cienīgi mantinieki. Par varonīgu un vīrišķīgu, pildot internacionālo pienākumu Afganistānā, 49 padomju kareivjiem un virsniekiem ieskirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums, daudzi apbalvoti ar ordeniem un medaļām.

Enerģiski, prasīgi un pašizliedzīgi rīkojās to karaspēka daļu personālsastāvs, kuras piedalījās avārijās seku likvidēšanā Černo-bīlas atomelektrostacijā.

PSRS Bruņoto Spēku 70. gadadienu mēs atzīmējam laikā, kad padomju sabiedrības attīstībā notiek krass lūzums. PSKP Centrālās Komitejas aprīļa (1985. g.) Plēnema un PSKP XXVII kongresa kurss uz mūsu valsts dzīves sfēru pārkārtošanu iegūst arvien konkrētākas aprīses. Valstī notiek vērienīga tautas saimniecības rekonstrukcija, tiek īstenota tautas saimniecības vadīšanas radikālā reforma. Daudz tiek darīts zinātniski tehniskā progresa paātrināšanai.

Padomju Savienība nākusi klajā ar vairākām nozīmīgām iniciatīvām starptautisko attiecību atveseļošanai, kuras atbalsta sociālistiskās sadraudzības valstīs un kuru vidū ir programma, kā līdz 2000. gadam atbrīvot planētu no kodolieročiem un ķīmiskajiem ieročiem. Pasaulvēsturisku nozīmi ieguva nolīgums starp Padomju Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par vidēja un mazāka darbības rādīša kodolraķešu likvidēšanu.

Taču, kamēr pastāv reālas brīesmas militāra konflikta izraisīšana. Padomju Bruņotie Spēki modri stāv un stāvēs mūsu tautas un brālīgo valstu tautu mierīga darba sardzē.

Dārgie kara veterāni, bijušie karavīri, virsnieki, internacionālisti! Apsveicam jūs Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes 70. gadadienu! Novēlam stipru veselību, nelzīkstošu enerģiju un možumu, lai jūsu ģimenes dzīvē, radošos panākumos PSKP XXVII kongresa kurss īstenotā, mierīgas debesis!

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJA
LATVIJAS LKJS RAJONA KOMITEJA
RAJONA KARA KOMISĀRIATS

Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes 70. gadadienai veltītus materiālus lasiet mūsu laikraksta 3. lappusē.

Vēlētāju zināšanai

PSRS Augstākās Padomes deputāts ROMUALDS KAVINSKIS (Daugavpils 709. vēlēšanu apgabals) pieņem vēlētājus 1988. gada 26. februārī no plkst. 16.00 līdz 18.00 Preiļu rajona izpildkomitejas telpās.

Aicinām uz sanāksmi

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas plānu komisija 1988. gada 16. martā plkst. 11.00 rajona izpildkomitejas zālē Preiļos un plkst. 15.00 Līvānu pilsētas izpildkomitejas zālē organizē sanāksmi, kurās izskatīs jautājumus, kas saistīti ar tautas patēriņa preču ražošanu, maksas pakalpojumu sniegšanu un kooperatīvu darbību.

Piedalīties sanāksmēs aicināti Latvijas PSR Valsts plāna komitejas, Agrorūpniecības bankas un Latvijas PSR Valsts statistikas komitejas darbinieki. Iedzīvotājiem, kuriem par minēto tematu radušies konkrēti jautājumi, tie līdz 1988. gada 10. martam jādara zināmi rajona izpildkomitejas plānu komisijai. Adrese: Preiļos, Raiņa bulvārī 19, tālrunis 22082.

Sanāksmēs piedalīsies arī uzņēmumu, organizāciju un iestāžu, kur ražo tautas patēriņa preces un sniedz maksas pakalpojumus, vadītāji, kooperatīvu pārstāvji. Tiek aicināti piedalīties arī iedzīvotāji, kuriem interesē minētie jautājumi.

Fotoreportāža

Uzdevumu paveiks drīz

KOLHOZAM «Nākotne», šosezon jā-sagatavo 700 kubikmetri lietkok-snes un 330 kubikmetri malkas. Līdz 15. februārim bija sagatavoti attiecīgi 500 un 250 kubikmetri.

Meža darbos strādā trīs brigādes. Labāk veicas mehanizatoru jauniešu posmam (Laipovkas cīsmā). Šī brigāde sagatavojusi 120 kubikmetrus lietkok-snes un 140 kubikmetrus malkas. Savu sezonas uzdevumu tā plāno pa-veikt līdz februāra beigām.

ATTELOS:

● ar motorzāģi strādā Jāzeps Ma-dzulis (attēls pa kreisi);

● kokus nožāgt un atzarot palīdz komjaunietis Valentīns Kuršītis;

● brigadieris Valdis Vilcāns izved sagatavotos bākus. Apakšējā attēlā viņu (no labās) redzam sarunā ar kolhoza inženieri mežkopi Norbertu Dukalski.

J. SILICKA foto

Mācās latviešu valodu

25 jaunieši un jaunietes, kas šā gada janvāra vidū iestājās P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes sagatavošanas kursos, aizrautīgi apgūst latviešu valodu.

Kaut arī pagaidām apgūts tikai alfabēts un trīs desmiti vārdu, jaunieši nešaubās, ka līdz vasarai viņi varēs sarunāties ar saviem pasniedzējiem to dzimtajā valodā. Tieši šāds uzdevums — mācoties Filoloģijas fakultātē,

pamatīgi apgūt latviešu valodu un literatūru — izvirzīts nākamajiem tulkotājiem, kas ieradusies Rīgā no Lietuvas un Baltkrievijas, Armēnijas un Gruzijas, Kalnu Altaja, Turkmēnijas un citām vietām.

Pusgada laikā nākamie tulkotāji apgūs latviešu sarunu valodu. Jūnijā pēc eksāmenu nokārtošanas vispārīgajās disciplīnās abiturienti kļūs par universitātes studentiem. Sākot ar pirmo kursu, arī vairāki priekšmeti tiks pasniegti latviešu valodā. Bet vasarā mūsu zemes pirmās šādas tulkotāju grupas studenti dosies uz republikas lauku rajoniem. Tur, dzīvojot ģimenēs, viņi iepazīsies ar vietējo dzīvi, kultūru un folkloru.

LATINFORM

● Tautas kontrole darbībā

Strādāt droši, energiski...

● Sociālistiskajā valstī, kur izpaužas tautas griba un intereses, kontroles tiesības pieder pašai tautai, kas ir zemes vienīgais saimnieks.

Uzskaiti un kontroli V. I. Leņins uzskatīja par masu revolūcionārās jaunrades izpausmi, par vispieejamāko formu masu iesaistīšanai Padomju valsts pārvaldīšanas procesā. Komunistiskā partija arī šodien seko šim norādījumam. Biedrs M. Gorbačovs sacīja, ka pašreizējā situācija liek tautas kontroles sistēmai strādāt vēl aktīvāk, ķerties pie lielu ekonomisku un sociālu problēmu risināšanas.

PREIĻU rajonā pašreiz darbojas 55 tautas kontroleru posteņi, 73 cehu un 73 galvenās tautas kontroles grupas, kur kopumā ir vairāk nekā 1500 cilvēku. Liels spēks, kuram dota vara novērst bezsaimnieciskumu un izšķērdēšanu. Vairākās rajona saimniecībās un rūpniecības uzņēmumos tautas kontroleri šo savu uzdevumu godam pilda. Taču vienlaikus nākas paškritiski atzīt, ka vēl ne visās vietās tautas kontroleri ir kaujinieciski un principiāli. Ir gadījumi, kad biedri grib būt labi un tāpēc ieņem neitrālu pozīciju. Šāda nostāja ir absolūti nepieļaujama tagad, kad realizējam radikālas ekonomiskas reformas, kad īstenojas atklātums un demokrātija.

Sodien nav tādas dzīves sfēras, kuru neskartu pārkaršanu — atjaunošanos un radīšanas procesi. Svaigie pārmaiņu vēji pamodinājuši tautas varenos radošos spēkus, cilvēku vēlēšanos būt informētiem par visu notiekošo, nepieļaut bezsaimnieciskumu un izšķērdēšanu.

Visplašāko darbaļu masu piedalīšanās kontroles darbā ir nesaraufami saistīta ar šī darba pārdomātu organizēšanu. Mūsu rajonā šo priekšnosacījumu realizē, izvirzot tautas kontroles grupām un posteņiem galvenos darbības virzienus. Tautas kontroleru grupām ir jāizpilda partijas un valdības direktīvas par darba kolektīvu ekonomiskās un sociālās attīstības plānu izpildes paaugstināšanu. Minēšu dažas no galvenajām risinājamajām problēmām. Tās ir: zinātniski tehniskais progress, kurināmā un energoresursu ekonomija, pārtikas problēmas risināšana, dzīvokļu celtniecība, tautas patēriņa preču ražošanas plānu izpilde un šo preču kvalitātes paaugstināšana. Pagājušajā gadā tautas kontroles grupas un posteņi samērā aktīvi strādāja, lai nodrošinātu materiālo resursu ietaupīšanu. Rezultāti bija itin cerīgi. Taču darba kolektīvos vēl nav izpildīts uzdevums dīzeļdegvielas un benzīna ekonomēšanā (attiecīgie plāni izpildīti tikai par 28,8 un 41,9 procentiem). Darbs turpinās. Runa ir arī par smērmateriālu racionālu izmantošanu un ietaupīšanu. Jau esam organizējuši pārbaudi par pieminēto pasākumu īstenošanos sovhozā «Rudzātis». Ildzīgās pārbaudes drīzumā notiks Kirova kolhozā un Līvānu pārvietojamajā mehānizētajā kolonnā.

TAUTAS kontroleru darbā svarīgu vietu ieņem sociālo problēmu risināšanas kontrole. Zinām, ka sociālā sfēra cilvēku intereses skar būtiski un visbiežāk.

Sodien par vienu šādu steidzīgi jāatrisina problēmu varam uzskatīt rajona iedzīvotāju apgādāšanu ar maizi. Tautas kontroles rajona komiteja pārbaudīja, kā strādā maizes kombināts, kāda ir šī uzņēmuma materiāli tehniskā bāze. Pēc šīs pārbaudes tika pieņemti lēmumi par konkrētu pasākumu veikšanu, lai uzlabotos maizes konveijera darbība. Bez šaubām, visus samezglotumus uzreiz neatšķetinās, tāpēc darbs šajā jomā turpināsies. Un jāstrādā vēl daudz un mērķtiecīgi.

Pēdējā laikā īpaša uzmanība tiek veltīta iedzīvotāju nodrošināšanai ar pārtikas produktiem — vispirms jau ar gaļas un piena izstrādājumiem. Šī uzdevuma izpildei seko tautas kontroles rajona komiteja. arī kolhozu un sovhozu tautas kontroles grupas un posteņi. Pārtikas problēmas

atrisināšanā lielu ieguldījumu var dot iedzīvotāju personīgās palīgsaimniecības, kā arī palīgsaimniecības, kurās lauksaimniecības produkcijas ražošanai organizē rūpniecības uzņēmumi un dažādas organizācijas. Ir jāatzīst, ka šajā jomā gūstam zināmus panākumus. Salīdzinot ar 1986. gadu, 1987. gadā tā sauktais individuālais sektors reālējās daļu par 103 procentiem, bet pienu par 105 procentiem. Gūts palielinājums. Un vēl — 1986. gadā individuālā sektora devums rajona kopējā veikumā bija šāds: piens — 23 procenti, gaļa — 17 procenti. Devums 1987. gadā: piens — 24,3 procenti, gaļa — 17,6 procenti. Šie skaitļi pārliecina un dod pamatu apgalvojumam, ka tuvākajos gados situācija krietni izmainīsies uz labo pusi. Taču tautas kontroleru pastāvīgi jābūt modriem un jāsaka, vai kādā vietā šo vēlamo iniciatīvu nesāk bremzēt un ierobežot. Drīz (ši gada pirmajā pusē) par palīgsaimniecību jautājumu tautas kontroles rajona komiteja pieprasīs atskatīties rajona agrorūpnieciskās apvienības un Rušonas padomju saimniecības vadību.

Sociāli asa rajonā ir dzīvokļu problēma. Pārbaudēs pierādīts, ka šajā sfērā pieļauti sociāli taisnīguma principu pārkāpumi — uzņemot rindā dzīvokļu piešķiršanai un dzīvokļus sadalot. Tagad ir veikti nepieciešamie pasākumi, lai ieviestu vajadzīgo kārtību. Kā jau ziņots, par dzīvokļu jautājumu lema Latvijas KP Preiļu rajona komitejas biroja sēdē, un tagad padomju orgāniem ir izvirzīti precīzi formulēti uzdevumi.

LIELS darbs būs jāveic, lai panāktu to pasākumu realizēšanu, kas nodrošina apkārtējās vides aizsardzību. Ekoloģiskajām problēmām pēdējā laikā pievērš īpaši lielu vērību. Tiesa, daudzi vadītāji dabas aizsardzības pasākumus ignorē — cenšas atrunāties vai arī pastrādā, kā saka, tikai izskatā pēc. Par to, kā tiek ievērotas Latvijas PSR ūdeņu kodeksa prasības, tautas kontroles rajona komiteja jau aprīlī pieprasīja atskatīties Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes, Rīgas ceļu būvniecības materiālu ražošanas tresta 4. ceha vadību. Runa ir par Eikša ezera piesārņošanu, par ezeru apkārtņu izpostīšanu. Lai par radušos situāciju gūtu pilnīgu pārskatu, sāka kompleksa pārbaude.

Organizējam darbu tā, kad pārbaudes koncentrējas galvenajos virzienos, un tas liek gan tautas kontroles rajona komitejai, gan visām vietējām tautas kontroles grupām un posteņiem strādāt pa jaunam, proti, pētīt problēmu nevis izolēti, bet gan kopsakarā ar citām parādībām. Materiāli ir jāizstudē kompleksī, tie ir jāanalīzē un jāapkopo, ievērojot visus ekonomiskās un sociālās realitātes aspektus. Ir jāstrādā atklāti, par visu jāinformē sabiedrība. Lai izvērīto programmu sekmīgi īstenotu, konkrētu uzdevumu veikšanā ir jāiesaista darba kolektīvu snāki, jāaktivizē partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizācijas. Tautas kontroleriem ir jāstrādā droši, enerģiski, kvalificēti un nav jāvairās risināt sarežģītas un aktuālas problēmas.

M. LOMAKINS,
tautas kontroles Preiļu rajona komitejas priekšsēdētājs

● Mana pozīcija pārkārtošanās procesā

Vai tā jāreaģē uz kritiku?

Tiekoties PSKP Centrālajā Komitejā ar masu informācijas līdzekļu, ideoloģisko iestāžu un radošo savienību vadītājiem, M. Gorbačovs, starp citu, atzīmēja, ka sācies pats grūtākais pārkārtošanās posms, proti — pārkārtošanās koncepcija tagad nonāk visciešākajā saskarsmē

Mūsu pastā ir ne mazums vēstūļu, kurās minētie fakti un notikumi prasa rūpīgu un pamatīgu izvērtēšanu. Pārļūkosim dažus no tiem. Tos, kuri pirmajā acumirkī nebūt neliekas īpaši svarīgi, kuriem agrāk, iespējams, pat nepievērstu uzmanību.

● Rajona izpildkomitejas finansu nodaļas sekretāre mašīnrakstītāja T. Sadovska dažus mēnešus pirms atgriešanās no pusotru gadu ilga atvaļinājuma, kas viņai bija piešķirts bērna apūpēšanai, tiek oficiāli brīdināta par viņas štata vietas likvidēšanu. Sīvētietei ar diviem mazgādiem bērniem nu jāmeklē cits darbs.

● Rajona sanitāri epidemioloģiskās stacijas dezinficētāja J. Džeriņa esot it kā «palaidusi rokas» un tādējādi pazemojusi otra cilvēka cieņu. Arobbiedrības sapulce pēc debatēm konstatē: fakts neapstiprināts. Tomēr iestādes vadītājs savu viedokli nemaina un publiski paziņo, ka dezinficētāja ir vainīga.

● Pēc dzīvokļa apmaiņas K. Maksimovas ģimene negaidot uzziņa, ka pagrabu jau dzīvokļa iepriekšējā saimnieka laikā patvaļīgi aizņēmis mājas vecāks J. Svoks. Prasība panākt pagrabu atdošanu pus gadu ceļo no vienas instances uz otru, no vienas amatpersonas pie otras.

● Z. Zukule ar ģimeni dzīvo dzīvoklī bez ērtībām, lielā saspīlēībā. Viņa lūdz apmainīt šo dzīvokli pret citu, kaut nedaudz lielāku. Un saņem atteikumu. Tad Z. Zukule griežas augstākstāvošā iestādē, taču viņas lūgums tiek nodots tam pašam cilvēkam, kurš viņai atteicis jau pirmajā reizē.

Lūk, tādi fakti un notikumi mīnēti mūsu laštāju vēstulēs. Sie gādījumi jau izskatīti un izvērtēti, tā teikt, darba kārtībā, par to pazinots vēstūļu autoriem. Taču, kā saka, pielikt punktu nevar. Jo vēstūlēs minēto faktus izskatīšanas gaita vedina uz pārdomām par dažu mūsu vadītāju un atbildīgo amatpersonu attieksmi pret kritiku un tās izteikšiem. Proti — izskatot sūdzības, amatpersonas demonstrēja vienu un to pašu — kļuva nepatīku pret to rakstītājiem.

Protams, gadījumu, kad vadītāji pret sev netīkamām cilvēkiem vērs barabas represijas, kad atklāti valā tos, kuri iedrošinājušies kritizēt, tagad kļūst arvien mazāk. Taču — mainās laiki, mainās metodes. Demokrātiskas un atklātības apstākļos vadītāji, kuri atzīst tikai un vienīgi administratīvās metodes, nebūt nevēlas, lai viņus uzskatītu par kritikas apspiešējiem. Bet — vai kritizētājam tāpēc kļuvis vieglāk?

Nepavisam. Un to apliecina arī iepriekš minēto sūdzību izskatīšana. Amatpersonas pret visiem vēstūļu autoriem izturējās neobjektīvi, raksturojot viņus kā tādus, kuri «mil sūdzēties». Tādējādi šiem cilvēkiem tika uzlikta it kā kauna zīme.

Un tikai tāpēc, ka atsevišķi — mūsu vadītāji vēl nav sapratuši, ka demokrātijas un atklātības apstākļos cilvēki vairs negrib kļūst, ka viņiem ir tiesības brīvi izteikt savas domas un pretenzijas, un viņi to arī droši dara. Tālab tā vietā, lai cilvēkiem palīdzētu, šie atbildīgie darbinieki meklē iespējas, kā «atkosties».

● Laikraksta lasītāja S. Čepurova, kura saņēmusi dzīvokli Līvānu PMK būvētajā mājā, nabija gandrīz visu šīs organizācijas vadītāju kabinetos. Tāda stalgāšana un taisnības meklēšana, protams, nepalika bez ievēribas. Sevišķi zemākā ranga vadītājiem. Un viens no viņiem «reaģēja» uz sievietes žēlabam, Protams, pa savam — piedraudot ielikt dzīvokli «tā-du»

Vēstūļu apskats

ar dzīvi, ar miljoniem padomju cilvēku praktisko darbību.

Ar kādu tikumisko bagāžu mēs ieejam šajā jaunajā pārkārtošanās posmā? Sodien piedāvājam sarunu par šo tematu, pamatojoties uz laštāju vēstulēm, kuras saņēmusi redakcija.

grī-du...». Un telika arī — ar Kaukāza kalniem līdzīgu reljefu. Lai neskraida un nesūdzas.

Protams, būtu smieklīgi, ja cilvēki, kuri vēl vakar kategoriski bija pret kritiku, šodien to pēkšņi iemilētu. Taču tagad viņi vairs nevar rīkoties, kā agrāk. Un tāpēc tiesa vajāšana par kritiku tiek paslepta aizkulisēs — administratoru rakstāmgaldos. Bet sekas kļuvušas gandrīz vai bīstamākas.

Kāpēc censties izlabot kļūdas, izskatīt lietu pēc būtības, ja iespējams kritizētājam uzlikt sūdzībkaļa zīmi, ja var pamēģināt izgrozīt, parādīt, ka cilvēks, kurš sūdzējies, pats nebūt nav engelis. Visiem, piemēram, zināms, ka nedrīkst atbrīvot no darba sievietes, kuras atrodas papildus atvaļinājumā (bez darba algas saglabāšanas) bērna kopšanai, kamēr mazulis sasniedz pusotra gada vecumu. Izņēmums var būt vienīgi uzņēmuma, iestādes vai organizācijas pilnīga likvidēšana. Taču rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadība uzskata citādi.

Viņaprāt savlaicīga brīdināšana par atbrīvošanu no darba ir istas cilvēkmīlestības izpausme, par kuru gandrīz vai paldies jāsaka. Pierādīt, ka nodaļas vadība aļojas, ka tās rīcība nav attaisnojama, nenācās viegli. Jo darbā tika laists iepriekšminētais ierocis: sūdzības autors pati neesot bez grēkiem. Dokumentāli neapstiprināts, šis apgalvojums izklausās vairāk nekā nesolīds. Un kāpēc nepieciešams, lūk, tā rīkoties, ja nekās īpašs netiek prasīts — tikai izskatīt sūdzībā minēto faktu pēc būtības.

Atceros neseno sarunu ar Oskalna kolhoza valdes priekšsēdētāja vietnieku D. Jauju. Putnu fermas «Rožu» kolektīva pārstāvis, par kuriem bijām iecerējuši uzrakstīt avīzē, viņš raksturoja kā savā aroda meistarus, augstas klases speciālistus. Taču, iepazīnies ar materiālu, D. Jauja mūs sāka neatlaidīgi pārliecināt, ka šie cilvēki nebūt neesot tik labi, ka ne vēl. mēr esot godīgi. Kas tad bija noticis? Putnu fermas strādnieki bija izteikuši dažas pretenzijas vadībai. Lūk, kāpēc vadītājs mainīja savu pozīciju? Lai gan fakti liecināja, ka kolektīvs ir strādātspējīgs, tikumiski stiprs.

Visi šie pūliņi, ja runājam atklāti, nav pat virzīti uz sūdzības autora vainas pierādīšanu. Nē, mērķis ir cits — mest uz viņu ēnu, piekārt viņam kašķīga cilvēka birku, noņemot. Jo tad arī sūdzībā izteikto kritiku un pretenzijas varēs apšaubīt un neatzīt.

Tāda tikumiskā pozīcija jebkuram vadītājam nedara godu. Taču tā vēl nav visa nelaime. Šāda pozīcija ir pret pašu pārkārtošanās procesu un tā galveno mērķi — panākt reālus rezultātus. Un ir pilnīgi skaidrs, ka vadītājiem ar tādu tikumisko bagāžu pašā grūtākajā pārkārtošanās procesa posmā neklāsies viegli.

Tātad — nepieciešams reiz par visām reizēm iemācīties pareizi REAGĒT UZ KRITIKU «NO APAKŠAS», tikt valā no personiskas dabas ambīcijām, izmainīt savu psiholoģisko attieksmi pret cilvēkiem, kuri izsaka kritiku. Jā, tas nav viegli. Taču jāsaprot un jāpazīnās: arī kritika ir tā, kas, veicina mūsu sabiedrības atveseļošanos, dod iespēju palūkoties uz situāciju nevis no savām lokālajām interesēm, bet gan ar citu cilvēku acīm, no faktu pozīcijām. Vārdus sakot, arī kritika un paškritika ir līdzekļi, kas nodrošina mūsu dzīves VIRZĪBU UZ PRIEKŠU.

L. KUZMINA

Kafiju? Pērciet biļetes!

Bēdīgi, taču tāda nu ir patiesība, ka Līvānu pilsētā grūti atrast vietu, kur varētu iedzert kafiju. apstāties kādu maizīti vai vienkārši ieliet atpūsties — parunāties ar paziņu. Sāco šodien iespējams īstenot vienīgi kafetērijā, kas ir kulinārijas veikalā. Atgādinām, ka restorānu remontē, ka sabiedriskās ēdināšanas punkts, kur cepa blīnas, pārvērst par pagaidu restorānu. Sa-protams, ka pieminētā kafetērija un tā sauktā pankūku kafetērija — pagaidu restorāns nespēj apmierināt daudzdzīvotāju pilsētas iedzīvotāju vajadzības. Jautājums: kāpēc šādā situācijā pilnībā neizmanto kinoteātra «Atpūta» kafetērijas iespējas?

Protams, vispirms jau jāsaka paldies, ka tā vispār darbolas, taču labumu gan tā varētu dot ļoti lielu. Reiz pastaidātājiem pa pilsētu un nolēmām ieliet šajā kafetērijā. Taču mūs tur nelaiida — vajagot nopirkt biļetes uz kino. Uz kino let neapstājām, un kafetērija neiekļuvām. Vai tas ir pareizi?

Īpaši jau tālab, ka kafetērijas ienēmums vienu otru dienu ir apmēram divi rubļi. (Tā mūs informēja kafetērijas darbiniece.)

Nemot vērā ekonomiskos un sociālos faktorus, arī ģeogrāfisko stāvokli (kafetērija atrodas pilsētas centrā), ierosinām kafetērijas darbu organizēt tā, lai te arī bez kino biļetes varētu brīvi ieliet.

I. VEIGURE, S. LIEPNIECE,
V. LEONOVA
Līvānos, Rīgas ielā 8 a.

Šodien — PSRS Bruņoto Spēku 70. gadadiena

Padomju tauta, brālīgo sociālisma zemju darbalaudis, visa progresīvā cilvēce ik gadus svinīgi atzīmē 23. februārī, kas ir dzimšanas diena PSRS Bruņoto spēkiem, kuri droši stāv sociālisma iekarojumu un miera sardzē. Mūsu zemes darbalaudis un Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes karavīri īpaši centīgi strādāja un mācījās šogad, sagaidot PSRS Bruņoto Spēku 70 gadu jubileju.

Miera un sociālisma sardzē

Padomju Bruņoto Spēku tapšanas vēsture, to tālāka attīstīšanās un nostiprināšanās ir nesauramā saistībā ar Komunistisko partiju, ar Vladimīru Iljiču Leņinu. Pasaules proletariāta vadonis mācīja, ka jebkura revolūcija tikai tad ir ko vērtīga, ja tā prot aizsargāties. Un, kā jau to paredzēja V. I. Leņins, tūlīt pēc Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas uzvaras pret Padomju Republiku vienotā frontē vērsās iekšējā kontrrevolūcija un starptautiskais imperiālisms. Kopā ar baltgvardiem pret strādnieku un zemnieku varu cīnījās imperiālistu algotņi no Vācijas, Anglijas, Francijas, ASV un vairākām citām valstīm. Padomju valsts nokļuva ļoti sarežģītā un ārkārtīgi smagā situācijā. Pasaule pirmās sociālistiskās valsts

aizsargāšanai bija vajadzīga stipra revolucionāra regulāra armija. Un šāda armija — jauna parauga armija — tika izveidota. Pie tam — ļoti īsā laikā.

1918. gada 21. februārī Vācijas karaspēks, ignorējot noslēgto pamieru, sāka uzbrukumu Petrogradai. Padomju valdība tūlīt vērsās pie tautas ar dekrētu — aicinājumu «Sociālistiskā Tēvzeme briesmās!». Dokumenta autors — V. I. Leņins. Ar šo dekrētu sākas brīvprātīgo masveida iestāšanās Sarkanajā Armijā, nekavējoties izveidojās pirmās kaujas vienības. Un 1918. gada 23. februārī sarkanarmieši deva pirmo nopietno prettriecienu keizarišķās Vācijas karaspēkam. Kopš tā laika šo dienu atzīmējam kā visas tautas svētkus.

Vairāk nekā trīs gadus Sarkanā Armija un Flote cīnījās pret baltgvardiem ar ūzemu interventiem, uzskatāmi pierādot jaunā tipa militāras organizācijas pārākumu. Revolūcijas aizstāvji parādīja masveida varoņību it visās pilsoņu kara frontēs. Lai atceramies Perekopu, Kahovku, Voločajevu, lai atceramies ča-

jeviēšus, budjonoviešus, Baltijas matrožus...

Ļoti smags pārbaudījums bija Lielais Tēvijas karš — sociālisma cīņa pret imperiālisma triecienspēkiem. Un 1418 ugunīgas dienas un naktis nācās cīnīties uz dzīvību un nāvi. Tajos gados no katriem pieciem komunistiem četri bija Dzimtenes aizstāvju rindās. Cīņā pret iebrucēju padomju cilvēki parādīja nepieredzētu vīrišķību un izturību. Padomju Savienības Varoņa nosaukums tika piešķirts 11 603 cīnītājiem, no tiem 104 šo nosaukumu izpelnījās divas reizes, bet slavenie lidotāji I. Kožedubs un A. Pokriškins — trīs reizes. Padomju Savienības maršals G. Žukovs kļuva par četrkārtēju Varoņi. Par kauju nopelniem vairāk nekā septiņi miljoni cil-

vēku tika apbalvoti ar ordeņiem un medaļām.

Atcerēsimies: Padomju Savienības Varoņis Venjamins Košovs uz mūžu atdusas Latgales novadā — brāļu kapos Galēnos.

Svētku dienā gribu pieminēt tos bijušos frontiniekus, kuri daudz darījuši mūsu rajona saim-

Savu internacionālo pienākumu, palīdzot Afganistānas Demokrātiskās Republikas tautai cīņā par savas zemes brīvību un neatkarību, teicami ir izpildījuši arī vairāki mūsu rajona jaunieši: Iļvānietis Raimonds Sinkevičs, preileši Viktors Nikolajevs, Ilmārs Juhnevičs, Aivars Skutelis, Aleksandrs Skuratovs, rudzētietis Elmārs Vutnāns, riebiņietis Anatolijs Rastopčins. Visi viņi par parādīto vīrišķību un varoņību ir saņēmuši Dzimtenes apbalvojumus.

Pārkarotāšanās process skar visu mūsu padomju tautu, un arī PSRS Bruņoto Spēku personālsastāvs velta visas pūles tam, lai Dzimtenes aizstāvji un miera sargi kļūtu arvien stiprāki savā idejiskajā pārliecībā, lai palielinātos viņu profesionālā meistarība.

Septiņdesmit gadus mūsu varonīgie Bruņoto Spēki diendienā atrodas kaujas postenī. Padomju karavīri, kaut arī starptautiskais stāvoklis ir sarežģīts, godam izpilda savu vēsturisko misiju — nodrošina padomju tautai miera dzīvi, tādējādi veicinot sociālisma plānveidīgu un vispusīgu pilnveidošanu un sekmējot mūsu sabiedrības virzību uz komunismu.

V. SUPRUNS,
Preiļu rajona kara komisārs,
apakšpulkvedis

10. ROBEZAPSARDZĪBAS postenis
Grodņas — Brestas rajonā. Atsevišķā sakaru bataljona vasaras nometne. Taisnā naktī uzstādīts teltis tikko samanāmas leģa nakts tumsā. Pogo lakstīgalas... Gluži kā neprātīgas bārsta un bārsta treļļus. Pie debesīm pamazām sāk sārtoties ritaušma. Ir 22. jūnija rīts, pēdējais miera rīts...

Taču ne Staņislavs Pužanovskis, ne viņa biedri to vēl nezina. Viņi guleja dziļā miegā, kas no rītiem parasti ir vis-saldākais, un sapņoja tā, kā mēdz sapņot tikai divdesmitgadīgi, enerģiskus un spēka pārpilni jaunekļi. Pēc stundas puse no bataljona vairs nebūs starp dzīvajiem, tikai pagaidām neviens to nezina.

Staņislavs atlika sāpūs aizsāktu vēstuli tuviniekiem un uzmanīgi ieklausījās: no robežas puses — tā atradās tikai triju kilometru attālumā — vējš nesa kaut kādu vienmuļu, aizdomīgu rūkoņu. Taču par reālām briesmām nekas vēl nevēstīja. Tādēļ viņš panēma balalaiku, pirksti pie-skarās pie stīgām... Melodiju dzirde vairs neuztvēra. Visu pārmača sprāgstošo šāviņu troksnis, gāzās koki. Pēc tam drebeja zeme, un šķita, ka tā sajaucas kopā ar debesīm — trieciēna bija devusies fāzē aviācija, Staņislavs līdz pat šai cīņai atceras: pirmais, ko viņš sajuta, kad izrakās cauri uzbertās zemes kārtai, bija... izbrīns — netālu esošo telti kaut kāds neredzams spēks bija uzmetis pašā egles galotnē. Sāpes viņš sajuta vēlāk. Kāja bija ievalnotā. Taču — ko nu domāt par pārsiešanu. Sanitārais bataljons atradās nezin kur.

Tā ierindnieks Pužnovskis kopā ar citiem sagraudā robežapsardzības postena karavīriem, kuri bija palikuši dzīvi, atkāpās Baltkrievijas vidiēnē. Viņš vēl nezina, ka šeit, Baltkrievijā, karotot būs jāizvada vairāki gari un grūti gadi.

SARUNA ar Staņislavu Pužanovski rit nestrēdīgi, mierīgi. Neviens mūs netraucē — plašajā kūdras fabrikas depo telpā nav nevienas dzīves dvēseles. Uz sliedēm «atpūšas» vienīgi nogurušās «dzeguzītes» (tā šeit dēvē nelīelas jaudas lokomotīves), kuras sezonas laikā krietni vien noskrējušas. Slapjajā vasarā, kādu kūdras racēji sen nebija piedzīvojuši, Pužanovskis tomēr pratis izvest vairāk nekā 50 tūkstoš tonnu kravas, tas ir — par 8 tūkstošiem tonnu vairāk nekā iepriekšējos, laika apstākļu ziņā labvēlīgākos, gados.

Ziema, kā zināms, tehnikai ir sava veida kūrortsezona. Tā jāizremontē tā, lai nākamajā pavasarī darbi purvā ritētu tikpat raiti.

Sim purvam, šķiet, nav ne gala, ne malas, un līdz darba dienas beigām strādnieki nedaudz atgādina Āfrikas kontinenta pamattēdzīvotājus. Jādama, ka virši tur, Āfrikā, gan neaug. Katrā ziņā ne tādi, kādi vienmēr rotā Pužanovska lokomotīves kabīni.

Domīgi raudzīdamies uz pieticīgo viršu puškīti, kas vēl glabā aizgājušā rudens sauli, Staņislavs stāsta par sevi. Un — to ilgāk klausos viņa dzīves stāstu, jo lielā kļūst mana diena pret šo cilvēku.

Septiņu gadu vecumā Staņislavs kļuva bērnis. Pilsonkarš atņēma tēvu, nedaudz vēlāk aizsaulē aizgāja arī māte. Savār-gušaļai vecmāmiņai, kura nebija spēlīga audzināt mazdēlu, vajadzēja vien nociēti-

nāt sirdi un atdot puisēnu kolhoza pateršmē.

Tas laiks atstājis smeldzošas atmiņas par brīnšķīgajiem Vinņicas saulrietiem, par gruzdošā ugunsкура rūgtenajiem dūmiem un par zirgu būbīnāšanu nakts tumsā. Divpadsmitgadīgajam Staņislavam toreiz uzticēja zirgu pieskatīšanu. Zēnu gan nedaudz apbēdināja, ka neviens nepamanīja, cik ļoti viņu vilina tehnika. Ja kāds būtu to levērojis un pratis novērtēt zēna interesi, iespējams, viņam nebūtu vajadzējis sēsties pirmajā garām-braucošajā vilcienā, lai dotos, kur acis rāda.

Tā Staņislavs nokļuva Kijevā — pavisam viens, bez draugiem un paziņām,

nebija saņemts pirmais apbalvojums — medaļa «Par drošsirdību», kuru pamatoti uzskata par karavīra varoņības visaugstāko apliecinājumu. Staņislavs to saņēma ne tikai par drosmi, bet arī par attapību. Kad mašina sāka nīkoties, lietā tika likta pat kareivja siksnā un pārējais formas tērps, un baterija priekšējās pozīcijas laikus saņēma šāviņus, kuru līdz Pužanovska atbraukšanai bija palikuši tikai divi.

Tas notika pie Brjanskas 1941. gada ziemā, kad asiņainas kaujas risinājās mūsu Dzimtenes galvaspilsētas pievārtē. Taču caur kauju ugunīm un dūmiem jau bija samana tāla uzvaras gaismā. Un kopā ar citu biedriem Pužanovskis gāja

No pirmās līdz pēdējai kara dienai...

bez graša kabatā. Ko darīt? Doties bez-pajumnieka gaitās? Nē! Viņš zināja, ko grib. Pirmajam pretimnācējam uzprasījis, kur meklējama tuvākā rūpnīca, zēns devās turp. Ar grūtībām pierādījis, ka viņš nav vairs nekāds mazais, puisēns iekārtotās darbā armatūras cehā.

Viņš lāpstoja šķembas, staigāja ar slo-tu, lieca nepadevīgās stieples. Tad izmā-cījās par metinātāju, pēc tam pabeidza šoferu kursus, apsedās pie pusotrtonnīgās automašīnas stūres. Taču kaut kāds spēks vilktin vilka atpakaļ — uz savu pirmo brigādi. Nu gluži kā uz dzimteni. Cetr-desmitā gada novembrī darbābiedri gan-driz kā dēlu pavadīja šo puisi dienestā...

BRINUMAINĀ KARTĀ nenopostītais rudzu lauks smagi viņoņa siltajā jūnijā vējā. Vīrs druvās palseja viegla dūmaķa — rudzi ziedēja. Visapkārt valdīja tāds miers, ka Staņislavs un viņa biedri sā-kumā divām pretimnākošajām slevietēm laucinieciskajos terpos nepievērsa ne ma-zāko uzmanību. Bet, ielūkojušies vērigāk, kļuva uzmanīgi.

— Puiši, te kaut kas nav kārtībā! — teica Pužanovskis un palēnināja soļus. Viņš jau bija ievērojis «laucinieču» iz-teikti militāro stāju. Cīņa bija īsa un nežēlīga. Drīz vien pārgērbušies vācu desantnieki tika atbrūniti un sasieti.

— Pēc tam pašam vajadzēja ņemt kājas pār pleciem, — ar smaidu atceras Staņislavs. — Večīņas uzciēnāja mūs ar kiršiem — piebēra pilnu laivņēpcuri. Edu pats un vienu ogu ledēvu arī leval-notām vācietim. Kas tad sākas! Domāju, ka slevietes mani nositīs...

Tā jaunais karavīrs vēlreiz apjauta, cik neizmērojams ir tautas naidis pret neaicinātiem cieniņiem un cik liels ir viņa — karavīra — pārāds saviem tau-tiešiem. Kaut vai tai labestīgajai sleviņai, kura ar lauku rūgušpienā samērcētu paš-austu drānu saudzīgi pārseja viņa asīņo-jošo brūci.

Tas bija pie Gomelas, kad karš Puža-novskim bija vēl tik tikko sācies. Tad vēl

Cauri naktij, pretim rītam...

Lielā Tēvijas kara gados uzvaru kaldināšanā ievērojama un bieži vien izšķiroša loma bija tālas darbības aviācijas vienībām.

Mīnēsīm dažus skaitļus: veikts vairāk nekā 220 000 kaujas lidojumu, nomests vairāk nekā divi miljoni aviobumbu, izkaisīts desmitiem miljonu proklamāciju, kurām arī bija liela nozīme pretinieka karaspēka kaujas gara mazināšanā. Vairāk nekā 400 000 aviatoru (no ierindnieka līdz generālim) apbalvoti ar ordeņiem un medaļām, bet 246 lidotāji, stūrmaņi, strēlnieki — radisti izpelnījušies Padomju Savienības Varoņa nosaukumu. Šiem kaviniekiem šis nosaukums piešķirts divas reizes.

Gvardes leitnants Aleksejs Tarhovs (at-tēla) 1944. gada 19. augustā apbalvots ar Lenina ordeni.

A. Tarhovs bija divmotoru bumbvedēja IL-4 ekipāžas komandieris, dienēja 16. gardes bumbvedēju Rīgas pulkā. A. Tarhovs veicis 193 kaujas lidojumus. Daļa no tiem bijuši, bombardējot ienaidnieka ešelonus uz dzelzceļa posmiem Daugavpils — Rēzekne un Daugavpils — Pļavinas.

Tagad A. Tarhovs dzīvo Kijevā, strādā par pedagogu — ir kādas profesionāli tehniskās vidusskolas direktors.

P. FROLOVS,

Lietuvas PSR Nopelniem bagātais skolotājs

I. KOROLOVA

● Fizikultūra un sports

GDA — spēka un veselības pārbaude

● Nelabvēlīgie laika apstākļi nekavēja 11 sacensībām GDA ziemas daudzciņā. Tomēr ar skrējēju stadionā, kur daļu skrejceļiņa klāja fizikultūras kolektīvu komandas ierasties uz rajona sacensību orgkomitejai nācās nomainīt slēpošanu sniegs un apledojums.

Gandrīz 100 dalībnieki mēroja spēkiem šausanā, skriešanā un spēka vingrinājumos. Kā allaž, galvenais klupšanas akmens bija šausanas sacensības. Iemesls — rajonā joprojām nav vienkāršāko šautuvju. Sportisti nevar sagatavoties sacensībām, pilnveidot iemaņas šajā sporta veidā. Minimālos ieskaites punktus (23 no iespējamajiem 50) neieguva 3 vīrieši un 9 sievietes. No tālākajām sacensībām viņiem nācās atteikties.

Saušanā labākie rezultāti P. Trubačam («Aglona») — 48 punkti, A. Smirnovam («Aglona») un V. Pastaram («Lauktehnika») — 43 punkti. Starp sievietēm visprecīzākās bija A. Rasčevska (Raiņa kolhozs) — 45 punkti, I. Čakule («Aglona») un L. Dembrovska (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca) — 44 punkti.

Maksimālo punktu skaitu (45) spēka vingrinājumos (pievilkšanās pie stieņa) ieguva J. Džeriņš. Pie stieņa viņš pievilkās 31 reizi. Roku saliekšanā un iztaisnošanā labu rezultātu (70 reizes) uzrādīja A. Ceirāns. Abi sportisti ir no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» fizikolektīva. Sešdesmit reizes rōkas salieca un iztaisnoja Raiņa kolhoza fizikultūrietis V. Vasiļjevs. A. Ceirāns un V. Vasiļjevs piedalījās arī veselības spartakiādē.

Roku saliekšanā un iztaisnošanā (sievietēm) uzvarēja Kirova kolhoza sportiste A. Pudule — 32 reizes, M. Treide (eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca) — 30 reizes. Abas startēja II pakāpes II grupā. Raiņa kolhoza GDA daudzciņnieces A. Rasčevskas varējums — 28 reizes, I. Čakules («Aglona») — 26 reizes. Viņas sacentās II pakāpes I grupā.

Veselības spartakiādē uzvarēja I. Meņšikova (Raiņa kolhozs) — 23 reizes, T. Sebeko («Krasnij Oktjabrj») — 21 reize un J. Blūzma (RARA) — 20 reizes.

1000 metru skrējienā vīriešiem uzvarēja P. Trubačs («Aglona»), uzrādot laiku 2 min. 50,2 sek. L. Valdonijs («Krasnij Oktjabrj») — 2 min. 55,2 sek. un J. Ziediņš (Raiņa) — 2 min. 58,1 sek.

500 metru skrējienā sievietēm pirmā finišēja Z. Ivanova (Kirova kolhozs) — 1 min. 29,1 sek. Tālākajās vietās ierindojās V. Dudevica («Aglona») — 1 min. 29,2 sek. un A. Rasčevska (Raiņa kolhozs) — 1 min. 30,8 sek.

Veselības spartakiādē 800 metru skrējienā vīriešiem uzvarēja V. Vasiļjevs (Raiņa kolhozs) — 2 min. 30,9 sek., S. Reinis (RARA) — 2 min. 34,5 sek. un A. Rikovs (starpšaimniecību celtniecības organizācija) — 2 min. 42 sek.

Starp sievietēm 300 metru skrējienā visātrāk veica M. Lozda (Raiņa kolhozs) — 56,02 sek.

GDA ziemas daudzciņas sacensību uzvarētāji

(individuāli)

II pakāpe I grupa — P. Trubačs («Aglona»), A. Rasčevska (Raiņa kolhozs).

II pakāpe II grupa — J. Džeriņš («Krasnij Oktjabrj»), M. Treide (LEBR).

II pakāpe III grupa — A. Babčuks (sadzīves pakalpojumu kombināts), L. Dembrovska (LEBR). II pakāpe IV grupa — V. Poļakovs (Līvānu stikla fabrika), T. Sebeko («Krasnij Oktjabrj»).

III pakāpe I grupa — V. Kivlenieks («Krasnij Oktjabrj»), M. Lozda (Raiņa kolhozs).

III pakāpe II grupa — A. Rikovs (SCO), A. Mālniece (LEBR).

III pakāpe III grupa — A. Ceirāns («Krasnij Oktjabrj»).

III pakāpe IV grupa — A. Brūveris (Līvānu stikla fabrika).

Rajona ziemas GDA daudzciņas spartakiādes kopvērtējumā iestāžu un uzņēmumu grupā (strādājošo skaits kolektīvā — vairāk nekā 500 cilvēki) pirmo vietu izcīnīja agrofirmas «Krasnij Oktjabrj», otro — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, trešo vietu — «Lauktehnika» rajona apvienības fizikultūrieši. Starp kolektīviem, kur ir līdz 500 cilvēkiem, uzvarēja rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, starpsaimniecību celtniecības organizācijas un rajona agrorūpnieciskās apvienības sportisti.

Starp saimniecību fizikultūras kolektīviem labākie bija padomju saimniecības «Aglona», Raiņa kolhoza un Kirova kolhoza sportisti.

Veselības spartakiādē vislabākie rezultāti ir agrofirmas «Krasnij Oktjabrj», Raiņa kolhozam, starpsaimniecību celtniecības organizācijai.

P. SKUTELIS,
sacensību galvenais tiesnesis

ATTELOS:

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta sportisti šoziem demonstrē ne tikai labāku fizisko sagatavotību nekā citiem gadiem, bet arī ļoti glītus (savās mājās pašūtus) sporta tērpus; šoziem slēpojuma vietā skrējieni...

J. SILICKA foto

„Zelta ripa“ — zonas sacensības

Sestdien un svētdien Gulbene viesmīlīgi uzņēma «Zelta ripas» zonas sacensību dalībniekus: Ludzas, Gulbenes un Preiļu jaunos hokejistus.

Kā veicās mūsu rajona komandām? Jaunākās grupas zēni (Līvānu 2. vidusskola, fizikultūras skolotājs Vjačeslavs Sešolins) ierindojās 2. vietā. Uzvaru izcīnīja Ludzas skolēni. Trešajā vie-

tā ierindojās Gulbenes zēni.

Preiļu 2. vidusskolas zēni (vidējās grupas komanda, ko trenē V. Točko) kļuva par zonas sacensību uzvarētājiem un gata-vojas finālsacensībām Rīgā. Ve-

cākajā grupā Līvānu 2. vidusskolas hokejisti — trešajā vietā.

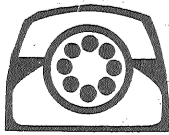
Sliktāk veicās republikas bērnu un jaunatnes spartakiādē. Preiļu skolēni ar 2:4 zaudēja Rēzeknes rajona Stružānu vidusskolai, ar 6:9 — Pļaviņu jaunajiem hokejistiem.

A. ILJINA

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21554, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Aicina mācīties

RAZOSANAS APVIENĪBAS «RIGAS MANUFAKTURA»
PROFESIONĀLI TEHNISKĀS SKOLAS «ASTOTAIS MARTS»
FILIALE

izsludina audzēkņu papildus uzņemšanu 1988. mācību gadam šādās nodaļās:
vērpejas,
audējas.

Skolā uzņem jauniešus ar 8. — 10. klašu izglītību bez iestāšanās eksāmeniem. Tām, kuras beigušas astoņgadīgo skolu, mācību ilgums — 3 gadi, stipendija — 40 rubļi mēnesī. Vidusskolas absolventēm mācību ilgums — 1 gads, stipendija līdz 70 rubļiem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Iebraucējus nodrošina ar dzīvojamu platību un divreizēju ēdināšanu.

Audzēkņi saņem arī spectērpus un bezmaksas biļetes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos.

Mācību un darba režīms — piecu dienu nedēļa.

Iesniegumus skolā pieņem līdz 1988. gada 1. augustam. Audzēkņi var iestāties augstskolu un tehnikumu sagatavošanas kursos. Lai iestātos profesionālā tehniskajā skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

- dzimšanas apliecība,
- dokuments par izglītību,
- reflektanta un vecāku iesniegums,
- skolas izdots raksturojums,
- medicīniskā izziņa (forma 086/y),
- sešas fotokartītes,
- izziņa no dzīvesvietas.

Iesniegumus pieņem ik dienas, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Skolas adrese: 226039, Rīgā, Leņina ielā 224, telefons 551524.

Jābrauc ar 1., 14., 32. un 34. autobusu, 2. un 6. tramvaju vai 4., 7., 14. un 17. trolejbusu līdz pieturai «Rūpnīca «VEF»».

Dokumentus var sūtīt pa pastu.

Apsveikums

Sveicam Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas kolektīvu Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienā! Novēlam stipru veselību, panākumus darbā un personisko laimi!

PREIĻU SCO ADMINISTRĀCIJA, PARTIJAS UN ARODBIEDRĪBAS ORGANIZĀCIJAS

Sludinājumi

PAJU BIEDRU

IEVERIBAI

Preiļu patērētāju biedrības tirdzniecības pakalpojumu birojs 1988. gada 27. februārī pieņems iepriekšējos pieteikumus šādām rūpniecības precēm:

krāsu un melnbaltā attēla televizori;

magnetofoni;

šujmašīnas;

vibrācijas sūkņi;

veļas mazgājamās mašīnas; autoplekabe (līdzī jāņem automobiļa tehniskā pase);

mēbeles;

putekļu sūcēji;

ledusskapji;

motocikli;

motorzāģi (benzīna);

motobloki.

Iesniedzot iepriekšēju pieteikumu, līdzī jābūt paju biedru grāmatīnai.

Pieteikumus pieņem no Preiļu pilsētas, kā arī no kolhozu Leņina, «Krasnij Oktjabrj», «Sarkanā ausma», Kirova, K. Marksa, Dzeržinska, Raiņa, «Stiklkalns», Suvorova, «Vārkava», M. Gorkija, padomju saimniecību «Aglona» un «Rušona» iedzīvotājiem.

Pieteikumu pieņemšana notiks Preiļu universālveikalā.

Preiļu patērētāju biedrības valde

RIGAS

3. MEDICINAS SKOLA

riko atvērto durvju dienas 1988. gada 22. martā un 19. aprīlī plkst. 12.00.

Skolas adrese: Rīgā, Vienības gatvē 45. Satiksme ar 5. vai 10. tramvaju, kā arī ar 8. vai 12. trolejbusu.

PREIĻU SCO

steidzami vajadzīgi:

virpotājs,

elektriķis.

Tuvākas izziņas darbā iekārtošanas birojā (tālrunis 23100) vai Preiļu SCO kadru daļā (tālrunis 21766).

PĀRDOD vācu akordeonu «Royal standart». Zvanīt pēc plkst. 17.00 pa tālruni 23018.

Saskaņā ar VACP Prezidija 1987. gada 14. jūlija lēmumu agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja izveidota un darbojas

RAJONA JURIDISKA

KONSULTĀCIJA

(ārštata).

Konsultācija pieņem iedzīvotājus, sniedz juridisko palīdzību arodbiedrības komitejām (neatkarīgi no to resoru piederības).

Konsultācija darbojas katra mēneša pirmajā un trešajā trešdienā no plkst. 14.00 līdz 17.00 agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas telpās Preiļos, Rābulvārī 15. Tālrunis 22959.

Agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja

PĪRMO REIZI,

TIKAI VIENU DIENU!

24. februārī no plkst. 10.00 līdz 11.00 Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas konferenču zālē notiks 1988. gada tūrisma ceļazīmju izpārdošana (pārdos individuālās ceļazīmes un ceļazīmes grupām). Lielā izvēlē būs ceļazīmes ceļojumiem ar autobusu, lidmašīnu un vilcienu uz visām mūsu valsts republikām.

Daugavpils ceļojumu un ekskursiju biroja administrācija

KOLHOZS «VĀRKAVA»

pārdod iedzīvotājiem amonizēto kūdru zemes mēsošanai. Saimniecība kūdru nogādā līdz izmantošanas vietai.

Tuvākas izziņas pa tālruni 22141 katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Mototrasē «Ilezers» Jaunaglonā 1988. gada 28. februārī plkst. 12.00 notiks

STARPREPUBLIKĀNISKAIS MOTOKROSS

«JAUNAGLONA — 88».

Piedalīsies sportisti no Baltkrievijas PSR, Latvijas PSR un KPFSR.

Tir. 14221 eks. (latv. v. 10114 eks., krievu v. 4107 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts, iespiests Latvijas PSR Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 345.